

Neuradno prečiščeno besedilo Splošnega navodila za enotno uporabo določb 162. člena Zakona o kazenskem postopku o odločitvi kazenskega pregona obsega:

- Splošno navodilo za enotno uporabo določb 162. člena Zakona o kazenskem postopku o odložitvi kazenskega pregona št. Tu 66/12-3-1, 26.10.2012,
- Spremembe in dopolnitve Splošnega navodila za enotno uporabo določb 162. člena Zakona o kazenskem postopku o odložitvi kazenskega pregona št. Tu-4-1/1/2017, 7.5.2017,
- Spremembe in dopolnitve Splošnega navodila za enotno uporabo določb 162. člena Zakona o kazenskem postopku o odložitvi kazenskega pregona št. Tu-4-1/1/2018, 27.11.2018.

SPLOŠNO NAVODILO

za enotno uporabo določb 162. člena Zakona o kazenskem postopku o odložitvi kazenskega pregona (neuradno prečiščeno besedilo št. 1)

I. UVOD

1. člen

Državni tožilec se lahko odloči za postopek odložitve kazenskega pregona, če na podlagi dejanskega stanja iz kazenske ovadbe in na podlagi podatkov, pridobljenih po drugem in tretjem odstavku 161. in po drugem odstavku 163.a člena Zakona o kazenskem postopku (ZKP) presodi, da so podani pogoji in okoliščine iz tega navodila.

Odloženi kazenski pregon se uporabi, ko ne bi bilo primerno, da bi dejanje storilca, ki ima znake kaznivega dejanja, ostalo brez ukrepa, vendar ta ni nujno potreben v obliki kazenske sankcije.

2. člen

Zaradi poenotene uporabe opuščanja kazenskega pregona so državni tožilci pri odločanju o odložitvi kazenskega pregona dolžni upoštevati kriterije za odložitev pregona in kriterije za izbiro nalog iz tega navodila.

3. člen

V Kt zadevah, v katerih je izveden postopek odloženega pregona, se v ustreznem vpisniku in na ovitek vpiše oznaka OP.

II. KRITERIJI ZA ODLOŽITEV PREGONA

4. člen

Pri odločitvi o odložitvi pregona državni tožilci upoštevajo časovno odmaknjenost storitve dejanja.

Predhodno obravnavanje in prejšnje kaznovanje ni nujno ovira za odložitev pregona.

Odložitev pregona za kazniva dejanja iz drugega odstavka 162. člena ZKP je dopustna, če so podani kriteriji iz tega navodila.

5. člen

Splošni kriteriji za odložitev pregona

Pri odločanju ali je zadeva primerna za odloženi pregon, državni tožilec upošteva tudi splošne kriterije kot so na primer:

- lažja oblika kaznivega dejanja, manj nevarna oblike udeležbe oziroma majhna vloga osumljenca in nižja stopnja odgovornosti;
- kaznivo dejanje je ostalo pri poskusu;
- obstaja velika verjetnost, da bo sodišče storilcu izreklo milo kazen;
- posledice so majhne oziroma jih je storilec odpravil;
- zdravstvene in druge podobne težave storilca v času storitve kaznivega dejanja.

6. člen

Posebej primerne zadeve za odloženi pregon

Posebej primerne zadeve za odloženi pregon so:

- kazenske zadeve mladoletnikov, ki so prvič v postopku ali če je že v teku pripravljalni postopek, ki bi se zaradi nove ovadbe nesorazmerno podaljšal;
- premoženjska kazniva dejanja, pri katerih so oškodovanci pravne osebe, zlasti tatvine (v trgovinah, na bencinskih servisih in pod.), goljufije (na škodo telekomunikacijskih družb, zavarovalnic in pod.), poškodovanje tuje stvari (na škodo države ali lokalne skupnosti in pod.);
- kaznivi dejanji zatajitve (predvsem telefoni in registrske tablice) in prikrivanja
- ponarejanje listin (registrske tablice, avtobusne, železniške vozovnice, smučarske karte in pod.);
- povzročitev splošne nevarnosti, zapustitev poškodovanca v prometni nesreči brez pomoči, povzročitev prometne nesreče iz malomarnosti (zlasti kadar gre za lažje kršitve cestnoprometnih predpisov);
- druga kazniva dejanja kot npr. neplačevanje preživnine, kazniva dejanja zoper delovna razmerja in socialno varnost in kazniva dejanja, pri katerih ni oškodovanca ali je ta neznan;
- zadeve, pri katerih je interes oškodovanca, da dobi čim prej povrnjeno škodo ali plačano preživnino, pomembnejši od potrebe po izvedbi kazenskega postopka in kaznovanju.

7. člen

Zadeve, kjer odložitev pregona ni primerna

Postopek odložitve kazenskega pregona se ne izvede:

a) če je primernejša sprožitev kazenskega pregona zaradi:

- teže kaznivega dejanja;
- okoliščin, v katerih je bilo storjeno kaznivo dejanje;
- osebnosti storilca;
- ker bi bilo treba storilcu kaznivega dejanja izreči varnostni ukrep ali stransko kazen (na primer prepoved vožnje motornega vozila po 48. členu Kazenskega zakonika, KZ-1), česar po vsebini ne morejo zajeti naloge, opredeljene v prvem odstavku 162. člena ZKP;

b) če presodi, da bi bilo primerneje izvesti postopek poravnavanja po 161.a členu ZKP.

Za odloženi pregon praviloma niso primerna kazniva dejanja zoper uradno dolžnost in javna pooblastila in zoper obrambno moč države, razen če gre za lažja kazniva dejanja.

Pri premoženjskih kaznivih dejanjih v trgovski in podobni dejavnosti odložitev pregona praviloma ni primerna, če je vrednost vzete in vrnjene stvari nižja kot 50 evrov. Ob upoštevanju subjektivnih okoliščin je v takih zadevah treba oceniti, ali ne gre za dejanje, pri katerem obstaja nesorazmerje med majhnim pomenom kaznivega dejanja ter posledicami, ki bi jih povzročil kazenski pregon. Za uporabo odloženega pregona v teh zadevah morajo biti podane posebej utemeljene okoliščine (npr. povratek).

8. člen

Posebne okoliščine

Pri spodaj navedenih kaznivih dejanjih je treba pri odločanju za postopek odloženega pregona upoštevati tudi posebne okoliščine in sicer:

- omogočanje uživanja prepovedanih drog ali nedovoljenih snovi v športu po prvem odstavku 187. člena KZ-1, če gre za t. i. mehke droge v majhni količini;
- velika tatvina po 1. točki prvega odstavka 205. člena KZ-1, kjer se upošteva zlasti vrednost ukradene stvari in krivda;
- zatajitev po četrtem odstavku 208. člena, če je bila stvar vrnjena oziroma škoda povrnjena;
- izsiljevanje po prvem in drugem odstavku 213. člena KZ-1, če gre za majhno premoženjsko korist ali ko je stopnja intenzitete uporabe sile ali oblika resne grožnje nizka;
- poslovna goljufija po prvem odstavku 228. člena KZ-1, če gre le za enega oškodovanca in za premoženjsko škodo, ki jo je mogoče povrniti v postopku odloženega pregona;
- zloraba negotovinskega plačilnega sredstva po drugem odstavku 246. člena KZ-1, če je bila škoda povrnjena;
- druga kazniva dejanja, za katera je v kazenskem zakoniku predpisana kazen zapora do petih let, če jih je storila mladoletna oseba.

V primerih kaznivega dejanja nasilja v družini po prvem in drugem odstavku 191. člena KZ-1 ter zanemarjanja mladoletne osebe in surovega ravnanja po drugem odstavku 192. člena KZ-1 je treba pri odločanju za postopek odložitve kazenskega pregona upoštevati tudi:

- če gre za lažjo obliko;
- če sta se oškodovanec in storilec pobotala;
- kako je kaznivo dejanje vplivalo na oškodovanca oz. mladoletnih oseb (na primer negativne posledice, njihova varnost);
- če osumljeni še ni bil predhodno obravnavan;
- kako bi kazenski postopek vplival na žrtev oz. mladoletne osebe.

III. IZBIRA NALOG

9. člen

Določitev nalog

Kriteriji in podlage za določitev nalog:

- opravičilo oškodovancu (zlasti pri mladoletnih storilcih) je mogoče upoštevati kot odpravo moralne škode;
- dopustna je kumulacija nalog iz 1. in 2. ter 1. in 3. točke prvega odstavka 162. člena ZKP, zlasti v primeru, ko je dejanje storjeno iz koristoljubnosti ali naklepno;
- če je osumljenec brezposeln ali nima sredstev za poravnavo škode oziroma plačilo prispevka, se mu določi naloga iz 3. točke prvega odstavka 162. člena ZKP;
- ob pristanku oškodovanca je mogoče naložiti odpravo škode v obliki dela v korist oškodovanca;
- soglasje oškodovanca je pogoj le za izvedbo postopka o odloženem pregonu, ne pa tudi za določitev konkretne naloge;
- pri določanju naloge lahko državni tožilec upošteva predlog oškodovanca glede načina odprave škode in višine odškodnine ter pravila odškodninskega prava.

Pri izbiri nalog iz 1. do 4. točke prvega odstavka 162. člena ZKP državni tožilec upošteva predvsem naravo in težo kaznivega dejanja, možno odpravo škodljivih posledic, osebne okoliščine osumljenca (na primer zdravstveno stanje, starost in socialne razmere) in odnos med osumljencem in oškodovancem.

Za izrek nalog iz 5. in 6. točke 1. odstavka 162. člena ZKP se državni tožilec odloči, ko oceni, da te pridejo v poštev glede na naravo kaznivega dejanja, osebne okoliščine osumljenca ter če je izražena njegova zadostna pripravljenost in je zmožen izvajanje nalog financirati.

Za izrek nalog iz 7. točke prvega odstavka 162. člena ZKP se državni tožilec odloči predvsem v primerih, ko je bilo storjeno kaznivo dejanje z elementi nasilja in je bila storilcu odrejena prepoved približevanja.

10. člen

Kriteriji za določanje višine prispevka

Poglavitni kriterij za določitev višine prispevka so premoženjske razmere osumljenca. Višina prispevka je odvisna tudi od tega, ali gre za samostojno ali za kumulativno nalogo ter od vrednosti odvzete stvari ali povzročene škode.

Pri kaznivih dejanjih zoper premoženje naj bi višina prispevka ne bila nižja od vrednosti odvzete stvari ali škode in ne višja od petkratnika teh zneskov.

Pri ostalih kaznivih dejanjih se prispevek, odvisno od tega ali gre za samostojno ali kumulativno nalogo, določi:

- če gre za samostojno nalogo, v višini najmanj 250 in največ 2500 evrov;
- če gre za kumulativno nalogo skupaj s plačilom škode, v višini najmanj 100 evrov in največ 1000 evrov.

Izjemoma se plačilo prispevka lahko določi v nižjem ali višjem znesku, če gre za okoliščine, ki bistveno odstopajo od drugih zadev enake vrste.

Osumljencu in oškodovancu je treba pojasniti namen plačila ter smeta predlagati izbiro upravičenca s seznama.

Pri mladoletnikih je treba predvsem upoštevati njihova lastna sredstva oziroma pridobitne zmožnosti, višina vplačil pa se določi v znesku, ki praviloma ne presega ene tretjine zneska, ki bi ga v konkretnem primeru določili polnoletnemu osumljencu.

Plačila v korist javne ustanove (bolnišnice, zdravstveni, kulturni, socialni zavodi) in plačila v dobrodelne namene (društva, civilna združenja, humanitarne organizacije) je treba evidentirati ločeno.

Če državni tožilec meni, da podatki o premoženjskem stanju v ovadbi niso popolni ali resnični, jih lahko pridobi sam v skladu s 16. členom Zakona o državnem tožilstvu (ZDT-1).

11. člen

Kriteriji za določanje števila ur splošno koristnega dela

Polnoletni:

- delo se lahko opravi v obdobju najdalj šestih mesecev in v obsegu najmanj 40 in največ 240 ur;
- delo mora biti razporejeno tako, da ni motena zaposlitev in izvrševanje življenjsko pomembnih obveznosti osumljenca.

Mladoletniki:

- če gre za odpravo škode (1. točka prvega odstavka 162. člena ZKP), število ur ne sme preseči 60 ur v obdobju štirih mesecev;
- če gre za splošno koristno delo (3. točka prvega odstavka 162. člena ZKP), število ur ne sme presegati 120 ur v obdobju šestih mesecev;
- delo mora biti razporejeno tako, da niso motene mladoletnikove šolske obveznosti ali zaposlitev.

12. člen

Rok za izpolnitev nalog

Za izpolnitev nalog, opredeljenih v 1. do 3. točki prvega odstavka 162. člena ZKP rok ne sme biti daljši od šestih mesecev, rok za izpolnitev nalog, opredeljenih v 4. do 7. točki prvega odstavka 162. člena ZKP pa ne sme biti daljši od enega leta.

Ti roki so lahko tudi daljši, če tožilec glede na poznavanje konkretnega primera presodi, da je primernejši daljši rok.

13. člen

Seznam prejemnikov plačil in kontrola namensko vplačanih sredstev

Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije (VDT RS) vodi evidenco vlog javnih ustanov in humanitarnih organizacij, ki lahko prejemajo sredstva iz naslova plačil iz 2. točke prvega odstavka 162. člena ZKP. Na seznam se lahko uvrstijo javne ustanove, ki izkažejo natančno določen namen zbiranja sredstev (poseben račun, konkretiziran nakup, finančna pomoč konkretnim osebam), oziroma humanitarne organizacije, ki imajo tak status v skladu z Zakonom o humanitarnih organizacijah (ZHO). Seznam vključuje tudi podatke o njihovih transakcijskih računih in morebitnem sklicu.

Okrožna državna tožilstva prejmejo enkrat letno seznam upravičencev ter so najkasneje do 1. decembra v tekočem letu dolžna sporočiti VDT RS, koliko sredstev je bilo nakazano posameznemu upravičencu.

Pri izbiri javne ustanove ali kulturne organizacije je treba skrbeti, da so prejemniki sredstev enakopravno obravnavani.

VDT RS v skladu s 37. in 38. členom ZHO zahteva poročilo o porabi dodeljenih sredstev.

III. POSTOPEK

14. člen

Vabilo

V vabilu, ki ga državni tožilec pošlje osumljencu, mora biti navedeno:

- da je vabljen kot osumljenec v zvezi z odločanjem o kazenski ovadbi, ki je vložena zoper njega, kratek opis in pravna opredelitev kaznivega dejanja ter kdo je oškodovanec;
- da pomeni postopek za odložitev kazenskega pregona obliko izvensodnega odločanja, v katerem mu bo po navodilih državnega tožilca določena naloga, katere izvršitev in povrnitev stroškov odloženega pregona, v kolikor bi ti nastali, pa pomeni izpolnitev pogojev za zavrženje kazenske ovadbe;
- da ima pravico do odvetnika, ki je lahko navzoč na naroku;
- da bo zoper njega vložen obtožni akt, če se ne bo odzval na vabilo.

Kadar državni tožilec obravnava mladoletnega storilca kaznivega dejanja, pošlje vabilo staršem ali skrbniku, v vabilu pa navede, naj se mladoletnik udeleži naroka v spremstvu enega od staršev ali skrbnika.

V vabilu, ki ga državni tožilec pošlje oškodovancu, mora biti navedeno:

- da je v postopku za odložitev kazenskega pregona vabljen kot oškodovanec, kdo je osumljenec in kakšno kaznivo dejanje mu je očitano;
- da postopek za odložitev kazenskega pregona pomeni obliko izvensodnega odločanja o kazenski ovadbi, v okviru katerega bo osumljencu s strani tožilca naložena naloga za zmanjšanje ali odpravo škodljivih posledic kaznivega dejanja;
- da je za uspešno izvedbo postopka nujno potrebno njegovo soglasje, ki ga lahko poda osebno na naroku, na katerega je vabljen tudi osumljenec, lahko pa ga poda pisno, tako da tožilstvu do datuma naroka pošlje izpolnjen obrazec. Obrazec je obvezna priloga v primerih, ko je oškodovanec pravna oseba. Obrazec mora vsebovati pravni pouk iz petega odstavka 162. člena ZKP;
- da je uspešno izveden postopek za odložitev kazenskega pregona razlog za zavrženje kazenske ovadbe, v primeru neuspešnega postopka pa bo zoper osumljenca zahtevana uvedba kazenskega postopka pred sodiščem.

Kadar je oškodovanec mladoletna oseba, se na narok povabi starše oziroma skrbnika, glede na okoliščine zadeve pa tudi oškodovanca.

Če se kateri od vabljenih ne odzove na vabilo ali oškodovanec ne da pisnega soglasja, se šteje, da niso podani pogoji za postopek odloženega pregona. Enako velja v primeru, če vročitev vabila tudi po poizvedbah in preverjanju naslova osumljenca oziroma oškodovanca ne uspe v roku treh mesecev po začetku postopka za odložitev kazenskega pregona.

Če je v posamezni zadevi več osumlencev ali več oškodovancev, državni tožilec glede na naravo zadeve, vrsto in obliko udeležbe in druge okoliščine odloči, ali bo narok opravil z vsemi osumljenci in oškodovanci skupaj v celoti ali le deloma ali pa ločeno oziroma posebej.

15. člen

Uradni zaznamek

O izvedbi naroka je treba pisati uradni zaznamek. V uradnem zaznamku se zabeleži:

- da so bila vabila pravilno vročena;
- da sta bila osumljenec in oškodovanec seznanjena o tem, da se izvaja postopek za odložitev kazenskega pregona zato, da ne bi prišlo do uvedbe kazenskega postopka;

- da bo državni tožilec določil osumljencu eno ali več nalog;
- da izpolnitev nalog pogojuje zavrženje kazenske ovadbe ter da bo v primeru, da naloge ne bi bile izpolnjene ter povrnjeni stroški odloženega pregona, vložen obtožni akt;
- da je bil oškodovanec poučen o tem, da se lahko odloži kazenski pregon le z njegovim soglasjem;
- da je bil oškodovanec poučen, da bo v primeru, če bo osumljenec izpolnil nalogo, ki jo bo določil državni tožilec, in bo zato kazenska ovadba zavržena, izgubil pravico, da bi sam kazensko preganjal osumljenca;
- v uradnem zaznamku se zabeležijo tudi oškodovančeve navedbe glede njegovih zahtev in pričakovanj in njegovo soglasje za odložitev kazenskega pregona, kadar ga poda.

Nato se zabeleži osumljenčeva pripravljenost, da se bo ravnal po navodilih državnega tožilca in izpolnil naloge in povrnil stroške odloženega pregona, pri čemer mora biti natančno navedeno, za katere naloge gre ter v kakšnem obsegu in roku jih mora izpolniti.

Osumljenec in oškodovanec lahko soglasje umakneta le do izdaje sklepa o odložitvi pregona.

Navzoče se seznanijo, da se v primeru neuspešnega postopka za odložitev kazenskega pregona in posledične zahteve za uvedbo postopka pred sodiščem, o izvajanem postopku odložitve kazenskega pregona in njegovi vsebini ne bo seznanjalo sodišča.

16. člen

Sklep

Če oškodovanec soglaša z odložitvijo in se je osumljenec pripravljen ravnati po navodilih državnega tožilca glede vsebine nalog in roka odložitve kazenskega pregona, izda državni tožilec sklep o odložitvi kazenskega pregona.

V izreku sklepa natančno opiše naloge, ki so naložene osumljencu, določi rok odložitve kazenskega pregona ter zaveže osumljenca, da mu predloži dokazila o tem, da je naloge izpolnil. V izreku sklepa mora biti naveden dogovor o plačilu stroškov, če so bili priglašeni.

V primeru, da sta na naroku prisotni obe stranki, sklep o odložitvi ne vsebuje obrazložitve. V primeru pisnega soglasja oškodovanca pa tožilec glede na konkretne okoliščine primera (npr. glede na odstopanje v nalogi, ki jo je določil tožilec, in nalogi, ki jo je v soglasju predlagal oškodovanec) presodi, ali bo sklep o odložitvi kazenskega pregona vseboval obrazložitev ali ne.

Izjemoma lahko državni tožilec v primerih, kadar je od presoje oškodovanca odvisno, ali je bila izpolnjena naloga v zvezi z odpravo škodljivih posledic kaznivega dejanja (1. točka prvega odstavka 162. člena ZKP), tudi oškodovanca zaveže, da mu sporoči, ali in kako je bil izvršen sklep o odložitvi kazenskega pregona. Če oškodovanec meni, da naloga ni bila izpolnjena v skladu s sklepom, državni tožilec na primeren način preveri oškodovančeve trditve in nato odloči o ovadbi.

V primeru naloge iz 2. točke prvega odstavka 162. člena ZKP izroči državni tožilec osumljencu obrazec plačilnega naloga z vpisanim zneskom prispevka, prejemnikom in številko transakcijskega računa oziroma lahko osumljenec izjavi, da bo na podlagi podatkov o prejemniku nakazila, navedenem v sklepu, znesek plačal preko elektronskega bančništva in dostavil potrdilo o elektronskem nakazilu.

Kadar je osumljencu določena naloga po 3. točki prvega odstavka 162. člena ZKP, državni tožilec v izreku sklepa določi, kateri center za socialno delo (za mladoletne osumljence) ali probacijska enota (za polnoletne osumljence) bo pripravil in vodil izvajanje splošno koristnega dela, in navede rok, v katerem center za socialno delo (za mladoletne osumljence) ali probacijska enota (za polnoletne osumljence) poda poročilo, na podlagi katerega bo presodil, ali je osumljenec ravnal v skladu z navodili.

Kadar je osumljencu določena naloga po 5. in 6. točki prvega odstavka 162. odstavka ZKP, državni tožilec v izreku sklepa odloči, kateri zdravstveni zavod oziroma posvetovalnica bo vodila zdravljenje oziroma vodila posvetovanje in navede rok, v katerem zdravstveni zavod oziroma posvetovalnica podata poročilo, na podlagi katerega bo presodil, ali je osumljenec ravnal v skladu z navodili.

Kadar je osumljencu določena naloga po 7. točki prvega odstavka 162. člena ZKP, državni tožilec v izreku sklepa odloči, da nadzor nad morebitnimi kršitvami naloge izvaja policijska postaja, na območju katere je bila odrejena prepoved približevanja.

Če izda državni tožilec sklep o odložitvi kazenskega pregona na naroku, ga takoj vroči osumljencu in oškodovancu.

Če osumljenec ali oškodovanec na naroku izjavita, da bosta privolitev oziroma soglasje posredovala naknadno, državni tožilec odloži izdajo sklepa do prejema ustrezne pisne izjave, vendar največ za osem dni.

Če privolitev ali soglasje nista posredovana v roku, ki je bil dogovorjen na naroku, državni tožilec glede na okoliščine primera lahko zahteva pojasnilo o razlogih ali opravi nov narok ali obvesti stranki, da postopek za odložitev pregona ni uspel.

17. člen

Če prejme državni tožilec dokazila o tem, da je osumljenec nalogo izpolnil, s sklepom zavrže ovadbo. Sklep pošlje oškodovancu in osumljencu. Takšen sklep nima pravnega pouka oškodovancu, ki je bil skladno s petim odstavkom 162. člena ZKP poučen o izgubi pravic iz drugega in četrtega odstavka 60. člena ZKP. Državni tožilec pošlje sklep o zavrženju kazenske ovadbe policiji ali drugemu državnemu organu, kadar je zavržel ovadbo policije ali drugega državnega organa.

Kadar se osumljenec in oškodovanec na odloženem pregonu dogovorita, da bo osumljenec oškodovancu povrnil njegove stroške, morajo biti tudi ti stroški povrnjeni pred zavrženjem ovadbe.

Na predlog osumljenca ali na predlog izvajalca naloge sme državni tožilec brez soglasja oškodovanca podaljšati rok za izpolnitev naloge. Če ugodi predlogu in podaljša rok za izpolnitev naloge, o tem obvesti predlagatelja in oškodovanca s posebnim dopisom.

Če državni tožilec do izteka roka, za katerega je bil kazenski pregon odložen, v primerih, ko je izpolnitev naloge določena v obročnem odplačevanju, pa po izteku posamičnega roka, ne dobi dokaza o izpolnitvi naloge, pozove tistega, ki ga je s sklepom o odložitvi kazenskega pregona zavezal, naj ga v osmih dneh seznanj s tem, ali je bila in kako je bila naloga izpolnjena.

18. člen

Listine v zvezi z izvedbo postopka za odložitev kazenskega pregona ostanejo v internem spisu državnega tožilca.

V kazenskem postopku po neuspešno izvedenem odloženem pregonu državni tožilec ne sme navajati okoliščin, ki so bile ugotovljene v tem postopku, kot obteževalnih za obdolženca. Prav tako ne sme v pritožbenem postopku kot razlog za zvišanje kazni obdolžencu navajati neuspeha odloženega pregona zaradi neizpolnjene naloge.

19. člen

Stroški

Osumljenec in oškodovanec nosita vsak svoje stroške odloženega pregona, razen, če se dogovorita, da bo osumljenec oškodovancu povrnil njegove stroške. Stroški izvrševanja nalog iz odloženega pregona niso stroški kazenskega postopka.

20. člen

Državni tožilci v postopku za odložitve kazenskega pregona uporabljajo vnaprej pripravljene obrazce in tipska pisanja, ki jih pripravi VDT RS.

21. člen

Nadzor nad izvajanjem

Nadzor nad izvajanjem postopka o odložitvi kazenskega pregona izvaja vodja državnega tožilstva ali državni tožilec, ki ga določi vodja.

22. člen

Generalni državni tožilec lahko po potrebi izdaja strokovne usmeritve za uporabo odloženega kazenskega pregona glede vseh ali posameznih kaznivih dejanj.

Splošno navodilo za enotno uporabo določb 162. člena Zakona o kazenskem postopku o odložitvi kazenskega pregona št. Tu 66/12-3-1, 26.10.2012 vsebuje naslednji končni določbi:

»27. člen

Z dnem uveljavitve tega navodila preneha veljati Splošno navodilo za enotno uporabo določb 162. člena Zakona o kazenskem postopku o odložitvi kazenskega pregona (Ur. l. RS, št. 24/2011).

28. člen

To splošno navodilo začne veljati naslednji dan po objavi na Intranetu in spletnih straneh VDT RS.«.

Splošno navodilo za enotno uporabo določb 162. člena Zakona o kazenskem postopku o odložitvi kazenskega pregona št. Tu—4-1/1/2017,9.5.2017 vsebuje naslednjo končno določbo:

»8.člen

Te spremembe in dopolnitve splošnega navodila začnejo veljati naslednji dan po objavi na intranetu in na spletnih straneh državnega tožilstva.«.

